

Поділяючи точку зору Т. А. Костишиної, ми пропонуємо застосовувати методи перформанс-менеджменту для формування професійних компетенцій управлінського персоналу в умовах глобалізації (рис. 1).

Рисунок 1 – Формування та розвиток професійних компетенцій управлінського персоналу засобами перформанс-менеджменту

Такі підходи до розвитку професійних компетенцій управлінського персоналу дуже сучасні та мають перспективи для впровадження на сучасних підприємствах, що забезпечуватиме їхню ефективну діяльність.

Список використаних джерел

1. Костишина Т. А. Конкурентоспроможна система оплати праці: проблеми теорії та практики: [монографія] / Т. А. Костишина. – Полтава: ПУСКУ, 2008 – 389 с.

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

MAIN TRENDS OF LABOR PRODUCTIVITY DEVELOPMENT IN THE CONTEXT OF ENSURING THE EFFICIENCY OF TOURIST ENTERPRISES

В. О. Студенець, аспірант (ПУЕТ)

Сучасні умови розвитку національної економіки, зокрема в туристичній галузі, потребують детального аналізу тенденцій розвитку продуктивності праці заради підвищення ефективності діяльності.

Питання продуктивності праці розглядали у своїх наукових роботах такі учені: Д. Богиня, О. Грішнова, О. Дороніна, А. Колот, Т. Костишина, І. Петрова, Л. Степанова, Л. Шаульська та інші. Не зважаючи на авторитетність цих учених та їх праць, залишаються певні аспекти розвитку продуктивності праці в контексті забезпечення ефективності діяльності туристичних підприємств.

Згідно з даними міністерства економічного розвитку, обсяг надходжень від сплати туристичного збору у I півріччі 2019 року склав 57,9 млн грн, що на 71,2 % більше, ніж у I півріччі 2018 року (у I півріччі 2018 року – 33,8 млн грн) [1].

Найбільшу частку туристичного збору мало м. Київ – 22,8 млн грн (39,3 % загальної суми); на другому місці була Львівська обл. – 7,7 млн грн (13,4 %); Одеська обл. – 3,4 млн грн (5,8 %); Дніпропетровська обл. – 3,1 млн грн (5,4 %) та Івано-Франківська обл. – 2,9 млн грн (5,0 %).

У 2018 році загальний дохід від надання туристичних послуг (без ПДВ, акцизного податку і аналогічних обов'язкових платежів) склав 16 935,3 млн грн, що було на 28,8 % більше показника 2017 року.

Специфікою визначення тенденцій у сфері туризму є те, що у статистичному збірнику «Праця України» існує лише вид діяльності «Мистецтво, спорт, розваги та відпочинок», де враховуються і працівники туристичних підприємств. Ми враховуємо у працівників туризму вид економічної діяльності «надання інших видів послуг», які у 2017 р. становили 27,5 тис. осіб. Тенденції розвитку працівників туристичних підприємств відображено на рис. 1.

Рисунок 1 – Показники чисельності працівників туризму за 2014–2017 рр. [сформовано за 2, с. 26]

На рис. 1 можна спостерігати тенденцію зменшення чисельності у виді економічної діяльності «Мистецтво, спорт, розваги та відпочинок: інші види діяльності», що свідчить, на нашу думку, про зниження чисельності працівників туристичних підприємств. Така тенденція, однак, не впливала на зниження доходів від туристичної діяльності, що свідчить про те, що такі зміни відбувалися за рахунок інших чинників,

як-то: підвищення цін на туристичні продукти, розширення обсягів діяльності тощо.

Більш детальний аналіз може виявити й інші тенденції у зміні продуктивності праці, які, на нашу думку, стосуються мотивації працівників туризму та оплати праці.

Отже, основні тенденції в змінах продуктивності праці свідчать про слабкий зв'язок між доходами туристичної галузі та зміною чисельності працівників у туризмі, що дає підстави більш детально досліджувати інші чинники впливу на продуктивність праці працівників туристичних підприємств.

Список використаних джерел

1. Довідка за результатами опрацювання статистичних звітів туроператорів за 2018 р. : електронне джерело [Електронний ресурс]. – URL: <http://www.me.gov.ua/Documents>.
2. Праця України 2017 рік: електронне джерело [Електронний ресурс]. – URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: РЕГІОНАЛЬНІ РЕАЛІЇ

MEDICAL TOURISM IN UKRAINE: REGIONAL REALITIES

М. М. Логвин, к. в. н., доцент (ПУЕТ);

Д. М. Логвин, магістрант (ПУЕТ)

Лікувально-оздоровчий туризм є різновидом санаторно-курортного лікування і розглядає організацію оздоровлення населення з точки зору технології подорожі [1]. Це досягається шляхом формування туристичного продукту, в основі якого закладена лікувальна (оздоровча) технологія, що покращує якість життя через повне задоволення потреби у відпочинку, оздоровленні та лікуванні з використанням різноманітних складових природного комплексу.

За даними Державного комітету статистики в 2002 р. в Україні загальна кількість закладів тривалого перебування становила 3 229 одиниць. За формами власності ці заклади розподіляються наступним чином: державні – 40 %, колективні – 55 %, приватні – 0,8%, міжнародних організацій – 4,2 %. Так, лише за 2002 р. усього по Україні в санаторно-курортних закладах оздоровлено 2,869 млн осіб, з яких іноземців складало 10,7 %. Через 15 років (у 2017 р.) кількість закладів становила 1 641 одиницю (50,8 % від 2002 р.). У них було оздоровлено 1,526 млн осіб, що становило 53,2 % від аналогічної дати.